

Demonologija

Fizinė Sfera

 Dabar aš...?...[Tuščia vieta juostoje—Red.] Tai pirmas kartas, kada aš tai padariau, paėmus visus mano susirinkimus, nuo pat mano veiklos pradžios. Tai naujas laikas. Brolis Baksteris išvykęs; ir—ir brolis Bosvortas Indijoje, ar Afrikoje; ir brolis Baksteris, aš nežinau, kur jis yra. Jis kažkur išvykęs, ir likusieji iš jų išvykę. Bilis ir aš esame čia vieni, taigi tiesiog mes leidžiame puikų laiką: tiesiog keliamės, užmušame ir valgome. Taigi, mes—mes lyg ir jaučiame, kad galbūt mes ir galime, su Viešpaties pagalba, mes patys galėtume surengti ir pravesti susirinkimą. Štai kodėl, dėl šios vienintelės priežasties, aš džiaugiuosi, matydamas tai vykstant. Aš tikiu, kad Viešpats padės mums tai padaryti. [Susirinkusieji sako: „Amen“—Red.] Taigi, jūs žinote, kad. . .

Aš myliu savo vadovybę. Turiu keletą mielų brolių: Bosvortas, Baksteris, Lindsay, Morè, visi, turiu jų penkis, Baron von Blomberg. Jie tiesiog labai puikūs vyrai. Bet yra kažkas tame, kai susirenka grupelė žmonių, vienas turi vieną dalyką, kitas turi kitą. Kartais tai prieštarauja tam, ką aš pats galvoju. Taigi aš—aš—aš jaučiuosi, kad dabar tiesiog esu laisvas. Mes tiesiog galime turėti puikų laiką, pasiraitoti rankoves, pasinerti ir valgyti. Aš manau, kad jums reikėtų pasiraitoti rankoves ir turėti puikų laiką.

Mano pirmąja Biblija buvo gamta. Aš pažinau Dievą per gamtą. Ir man patinka žvejoti. Kaip aš mėgstu žvejoti! Ar tau patinka žvejoti, sūneli? Jeigu tau patinka žvejoti ir tu myli savo mamą, tu būsi geras berniukas. Ir netgi mano atsivertimas neatėmė iš manęs viso to. Taigi vieną dieną aš buvau kalnuose, žvejojau. Taigi, tai tik šio berniuko labui. Ir aš žvejojau ten, kalnuose, . . . Ir dėl kitų mažylių, sėdinčių aplink. Ir aš gaudžiau upėtakius. Ir, o, pavasarį, tai nuostabu. Ir aš štai taipėjau, ir tiesiog sekančioje duobėje buvo upėtakis, štai toks. Ir tiesiog šlovinau Viešpatį ir gerai leidau laiką, šūkavau. Laikas nuo laiko užmesdamas valą. Aš tikiu šūkavimu. Amen. Aš tikrai tikiu. Kadangi aš žinau, kažkas pagauna mane, tai tiesiog kažką daro su manimi.

² Taigi aš buvau šiek tiek išvykęs šį rytą, ir kai aš grįžau — keisčiausias dalykas: Ten, Naujajame Hempšyre, yra daug lokių. Aš turiu ten nedidelę stovyklavietę, kur aš žvejoju. Turėjau pasistatęs nedidelę seną palapinę, mažą trikampę palapinę, kurioje aš gyvenau. Ir juodasis lokys yra labiausiai išdykęs iš visų

čia esančių. Taigi, motina lokė su dviem jaunikliais, įlindo ten, ir jie nusiaubė mano palapinę!

³ Taigi, kaip jūs manote, ką aš turėjau padaryti su šiuo lokiu, mergaitė ten, su rusvais plaukais, ten gale? Man reikėjo užpulti jį, ar ne taip?

⁴ Bet štai ką ji padarė. Ji įlindo, nugriovė mano palapinę ir viską išmėtė, ir suvalgė visą mano maistą, kurią aš turėjau, ir jai tiesiog puikiai sekėsi. Taigi, kai aš priėjau, ji nuėjo. Ir ji pašaukė savo jaunikius, ir vienas mažylis nubėgo paskui ją. O kitas pasiliko; jis tiesiog sėdėjo ten. Buvo štai taip atsukęs į mane nugarą ir kažką ten darė. Ir aš rankoje neturėjau nieko, išskyrus nedidelį kirvuką. Aš ten aplink kirtau šėivamedžius. Na, ji nubėgo šiek tiek toliau, o, aš manau kaip iki to telefono stulpo ten, ir ji atsitūpė. Ji šuktelejo tam meškiukui, o jis nekrepė į tai jokio dėmesio. Jis tiesiog toliau sėdėjo.

⁵ Aš pagalvoju: „Ką gi tas mažylis daro?“ Aš priėjau truputį arčiau. Aš bijojau priėti per daug arti, bijojau, kad ji mane apdraskys. Taigi—taigi aš—aš nemačiau jokio medžio, ir aš žinau, kad ji irgi moka laipioti. Taigi, ir aš nenorėjau priėti labai arti prie jos, kadangi aš žinau lokio prigimtį. Taigi, priėjau tik šiek tiek arčiau. Ir jūs žinote, kas nutiko?

⁶ Taigi, aš mėgstu blynus. Kiek iš jūsų, vaikinai, mėgsta blynus? O, vaicine! O, aš. . . Seni draugužiai, irgi. Aš mačiau, kaip jie pakėlė rankas. Mums visiems patinka blynai, ir aš tiesiog dievinu juos, ir man patinka užpilti ant jų medaus. Būdamas baptistu, žinote, tai kas padeda mums pasitaisyti, žinote, tai medus, žinote. Taigi, paklauskite, aš neapšlakstau jų, aš juos tikrai pakrikštiju. Aš iš tikro užpilu jį ten, tikrai gerai ir stipriai. Aš tiesiog neapšlakstau truputį čia ir ten. Aš tikrai išpilu jį ant jų, kad jie visiškai pasidengtų medumi.

⁷ Ir tuomet, žinote, aš ten turėjau kibirelį medaus, pusės galono kibiriuką medaus. Ir lokiai labai mėgsta medų. Taigi šis draugužis įlindo ten ir nuėmė dangtį nuo to kibirelio su medumi, ir jis sėdėjo ten štai taip, su tuo mažu kibireliu medaus savo letenose, štai *taip*. Jis turėjo. . . Ir jis nežinojo, kaip jį valgyti, kaip jūs tai darytumėte, žinote, todėl jis tiesiog įkišo savo mažą letenėlę ir laižė jį štai *taip*, ir laižė. Jis atsisuko ir pažvelgė į mane, ir jo mažos akutės buvo visos išteptos, nuo medaus, jo mažas pilvukas buvo toks slidus, kaip tik galėjo būti. Jis tiesiog sėdėjo ten, pamerkdamas letenėlę ir laižydamas medų, štai *taip*, tiesiog laižė iš visų jėgų.

⁸ O, tai bent, aš pagalvoju apie gerą senų laikų Šventosios Dvasios susirinkimą, kai mes tiesiog atidarydavome kibirą, įkišdavome savo ranką į stiklainį ir laižydavome. Tiesiog laižėme ir laižėme, suprانتate.

⁹ Ir žinote, koks buvo juokingiausias dalykas? Po to, kai šis mažylis prisivalgė kiek galėjo, jis numetė kibirelį ir nubėgo iš

ten. Žinote, kas nutiko? Lokė ir kitas meškiukas ėmė jį laižyti, taigi laižė tą medų.

¹⁰ Taigi, na, aš tikiuosi, kad mūsų susirinkimas bus kažkuo panašus į tai, kad mes galėtume ir toliau pasakoti kitiems, ir Dievo šlovė kristų ant mūsų. Gerai.

¹¹ Man džiugu matyti jus, mažus vaikus, kurie nesėdite namuose. Aš noriu jums kai ką papasakoti. Ir galbūt rytoj po pietų mes turėsime daugiau laiko, ir—ir mes galėsime šiek tiek daugiau pasikalbėti. O dabar mes kai ką papasakosime tėčiui ir mamai.

¹² Mes ruošiamės kalbėti tema „*Demonologija*“. Psalmė 103:1 iki 3, mes perskaitysime šias eilutes. Vos ne kiekvienas tarnautojas ir kunigas, ar Biblijos skaitytojas, žino jas atmintinai.

Šlovink VIEŠPATI, O mano siela: ir visa, kas manyje, tešlovina jo šventąjį vardą.

Šlovink VIEŠPATI, O mano siela, ir neužmiršk visų jo geradarysčių:

Kuris atleidžia visas tavo kaltes; kuris išgydo visas tavo ligas;

¹³ Aš norėčiau, kad jūs atkreiptumėte dėmesį, tai buvo „visas“. „Kuris atleidžia visas tavo kaltes, kuris išgydo visas tavo ligas“. Taigi ar galėtume palenkti savo galvas tiesiog minutėlei.

¹⁴ Dangiškasis Tėve, mes šią popietę dėkojame Tau, kad esi čia. Mes dėkojame Tau už šiuos mažus vaikus, kurie sėdi čia aplink, jie yra rytojaus vyrai ir moterys, jeigu bus rytojus, jei Jėzus uždels. O dabar, Tėve, mes meldžiame Tave, kad—kad Tu palaimintum mus dabar, kai mes kalbame apie Tavo Žodį, ir apie didį priešą, kurį mes turime - šėtoną. Mes meldžiame, Dieve, kad Tu leistum mums išstatyti čia frontą, mechanizuotą dalinį, Dievo jėgą, kuri šį vakarą pasipriešintų jam kiekviename jo žemės colyje, Viešpatie, ir parodytum jam, kad jis iš viso neturi jokių teisėtų teisių, kad Kristus nugalėjo jį vietoj mūsų ten, Kalvarijoje, kai Jis mirė, ir Jis užgrobė kunigaikštystes, ir atėmė iš šėtono kiekvieną—kiekvieną valdžią, kurią jis turėjo. Ir, Dieve, suteik mums dabar išminties ir supratimo, kad žinotume ir paaiškintume žmonėms taip, kad jie žinotų, kaip būti išgydytam ir nugalėti šėtoną. Mes meldžiame Jėzaus Vardu. Amen.

¹⁵ Dabar mes ruošiamės keletą minučių pakalbėti apie *Demonologija*. Jūs tiek daug girdite apie demonus. Taigi, rytoj po pietų, mes tikriausiai užbaigsime. Šiaip ar taip, aš norėjau dvi dienas šioje savaitėje pamokslauti apie tai, tiesiog... ar pakalbėti apie tai dvi dienas popietiniuose tarnavimuose.

¹⁶ Taigi, pirmas dalykas, kas yra demonas. Jūs girdite tiek daug žmonių kalbančių apie demonus. Na, taigi, „demonas, velnias“, - visa tai yra kilę iš vieno žodžio, ir angliškai tai

vadinasi „kankintojas“. Vyrukas, kuris kankina - yra šėtonas, piktasis. Jis sako . . . Taigi, Biblija šiandien daugumai, daugeliui žmonių yra kažkokia sena praeities knyga, kurią skaito senelis ir močiutė, ar kažkas panašaus. „Nieko ten tokio nėra, tai dėl senų žmonių ir taip toliau“. Bet tai neteisinga. Ji yra kiekvienam. Ir demonai yra kankintojai, kurie kankina mus.

¹⁷ Taigi, yra demonai, kurie įeina į žmogaus sielą, ir tai yra, frazeologijoje tai būtų—tai būtų. . . Tačiau, aš sakytčiau tai, kad demonas, kuris įeina į sielą, yra kažkas, kas kankina sielą.

¹⁸ Daugelį kartų jūs galite pamatyti asmenį, sergantį psichikos ligą. Taigi, jie gali būti netgi atsivertusiu asmeniu, pripildytu Šventąja Dvasia, ir taigi, būti visiškai pamišusiu. Suprantate? Teisingai. Tai neturi nieko bendro su siela. Tai kankintojas, suprantate, kažkas, kas kankina jus.

¹⁹ Taigi, visos ligos, pirmiausia mes turime išsiaiškinti, kad visos ligos atėjo iš šėtono. Dievas nėra ligų autorius. Jokia liga neateina iš Dievo. Dievas kartais leidžia šėtonui užleisti jums ligą, kaip rimba, kad sugrąžintų jus į Dievo namus, kai jūs nepaklusote. Tačiau ligos, nuo pat pradžios, ateina iš šėtono. Ar galite įsivaizduoti asmenį, kuris tikėtų, kad Dievas, mūsų Dangiškasis Tėvas, būtų autorius tokio dalyko kaip liga ir mirtis? Na, ne, Jis nėra, niekada nebuvo ir niekada nebus. Dievas daleidžia mirtį dėl nepaklusnumo. Dievas daleidžia mirtį. Kaip vienas rašytojas pasakė: „Viską, ką mirtis gali padaryti, Dievas pakinko ją į vežimą ir ji nutempia mus į Dievo Artumą, tikintįjį“. Bet žodis *mirtis* reiškia „atskyrimas“.

²⁰ Jėzus pasakė: „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžinąjį Gyvenimą“. Ir Jis pasakė: „Aš esu prisikėlimas, Gyvenimas, kas tiki Mane, nors ir būtų miręs, gyvens, ir kiekvienas gyvenantis ir tikintis Mane nemirs per amžius“. Ir mes dedame vienas kito kūnus į taip vadinamus šventus kapus. „Bet jis niekada nemirs“.

²¹ Taigi, jeigu jūs pažiūrėsite, kai Jis kalbėjo apie Lozorijų, Jis pasakė: „Lozorius miega“.

²² Mokiniai, tokie pat žmonės, kaip ir mes, pasakė: „O, jei jis miega, su juo viskas gerai“. „Jis turėjo omenyje, kad ilsisi“, - tai ką jie manė.

²³ Bet Jis atėjo ir kalbėjo su jais jų kalba. Jis pasakė: „Jis miręs, - kuo jūs ir tikite. Bet, - pasakė, - Aš einu jo pažadinti“. Suprantate? Suprantate? Kai jūs esate . . .

²⁴ *Mirtis* reiškia „atskyrimas“. Taigi, jeigu kas nors iš jūsų, kažkas iš jūsų šeimos ar kažkas miršta, jis yra, jeigu yra atsivertęs, jie nėra mirę. Humanistiniu požiūriu - jie mirę. Bet jie yra tik atskirti nuo mūsų, bet jie yra Dievo Akivaizdoje. Jie ne mirę, ir jie negali mirti, tai neįmanoma, kad jie mirtų. Jėzus pasakė: „Kas klauso Mano Žodžių ir tiki Tą, kuris Mane siuntė, turi amžinąjį Gyvenimą, ir nepateks į teismą, bet perėjo iš mirties į

Gyvenimą“. Taigi, jis negali mirti. Visa, kas nemirtinga, Amžina – negali pražūti. Tai amžinas Gyvenimas. Jis turi Jį, nes Dievas jam Jį davė. Ir ne—ne pagal nuopelnus; tai su . . . Tai besąlygiška. Dievas jam Jį duoda.

²⁵ Dievas pakviečia. Joks žmogus negali ateiti pas Dievą, nebent Dievas pašaukė jį. Jėzus pasakė: „Niekas negali ateiti pas Mane, nebent Mano Tėvas pašaukia jį, patraukia jį“. Teisingai? Taigi visa tai Dievas. Galbūt rytoj po pietų mes šiek tiek daugiau apie tai pakalbėsime, kadangi aš noriu, kad šis dalykas apie *ligas* pasiektų jus, kad jūs galėtumėte tai pamatyti.

²⁶ Buvo laikas, kada mes užgimėme mūsų prosenelyje. Jūs tai žinote. Gydytojas tai žino. Na, jūs taip pat, Biblijos skaitytojai. Jūs žinote, kad gyvybės užuomazga prasidėjo jūsų prosenelyje, vystėsi ir perėjo per jūsų senelį, tada į jūsų tėvą, tuomet į jūsų motiną ir kur jūs dabar. Teisingai. Netgi Raštas moko to. Štai jums Rašto vieta, jeigu norite. Aš manau Joje sakoma, kad Levis sumokėjo dešimtinę, kai buvo Abrahamo strėnose, kuris buvo jo prosenelis. Teisingai? Taigi, suprantate, užuomazga prasidėjo dar ten.

²⁷ Bet jūsų sielos buvo sukurtos dar prieš pasaulio sukūrimą, kai Dievas sukūrė žmogų pagal Savo Paties atvaizdą; žmogaus dvasią; ne *kažkokį* žmogų pagal Savo Atvaizdą, bet žmogų pagal Savo Atvaizdą. Suprantate? Ir tuomet Jis sukūrė juos, vyrą ir moterį dar prieš tai, kai Jis sukūrė žmogų iš žemės dulkių. Norėčiau, kad mes turėtume galimybę šią popietę, skirti laiko ir sugrįžti prie to. Tiesiog pažiūrėti, kaip Dievas. . . Taigi, tai tarp eilučių, bet, kai jūs pamatote, tuomet tai ateina kartu su eilute. Suprantate? Kaip Dievas, dar pačioje pradžioje, ką Jis ten padarė, ir kaip Jis nužengė į žemę, ir kaip Jis sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą; ir tuomet Dievas apsisuko, ir tapo žmogaus pavidalu, kad išpirktų žmogų.

²⁸ Taigi, kai Dievas sukūrė žmogų pagal Savo atvaizdą, jis buvo dvasinis žmogus. Ir tuomet nebuvo žmogaus, kuris galėtų įdirbti žemę. Tada Jis sukūrė žmogų iš žemės dulkių. Taigi, chronologai ir taip toliau, ir šie žmonės, kurie ieško ir suranda senus kaulus, ir taip toliau, ir tiki evoliucija. . . Aš tikiu teisinga evoliucija. Žmogus vystosi iš savęs, bet ne visi iš vienos ląstelės. Ne, pone, kadangi paukštis buvo paukščiu nuo tada, kai Dievas jį sukūrė paukščiu, ir beždžionė buvo beždžione, žmogus buvo žmogumi. Teisingai.

²⁹ Taigi, prieš kurią laiką aš kalbėjau su vienu gydytoju čia, Luisvilyje. Jis pasakė: „Na, Gerb. Branhamai!“ Aš pasakojau apie tai, kaip Afrikos čiabuviai, kaip jie valgo, tiesiog eina. . . O, vienas iš baisiausių dalykų, kuriuos jūs kada nors matėte – kaip jie valgo! Tiesiog ima tai kas užteršta, su lervomis viduje, tiesiog nupurto jas, lervas ir visa. Jam nėra jokio skirtumo. Suprantate?

Jie pasakė . . . Geria bet ką, nesudaro jokio skirtumo, kas tai yra. Jis pasakė: „Bet, Gerb. Branhamai, tie žmonės nėra žmonės“.

Aš atsakiau: „O, taip, jie yra. Jie tikrai yra žmonės“.

³⁰ Aš pasakiau: „Pats artimiausias žmogui, žvėrių giminėje - yra šimpanzė. Ir jūs keturis tūkstančius metų bandėte priversti šią šimpanžę kažką pasakyti, ir ji negali to padaryti, - aš pasakiau, - nes ji negali mąstyti. Ji neturi kuo mąstyti“. O, jūs galite išmokyti ją mažų dalykėlių, kaip ir arklių, tr-r ir na-a, ar užsidėti akinius, ar rūkyti cigarą, ar išlaikyti pusiausvyrą ant dviračio, jodinėti arkliu, ar kažko panašaus, bet tiesiog kaip „tr-r“ ir „na-a“ arkliui, ar „ciu-u“ šuniui, ar kažką panašaus. Aš pasakiau: „Jis yra gyvulus“.

³¹ „Bet leiskite man grįžti į Afriką, į vieną iš tų laukinių genčių, kurias jie turi, ir pas aborigeną iš nedidelės genties“. Ir aš pasakiau: „Tikriausiai jo pro-pro-pro-prosenelis niekada nematė balto žmogaus, ar kažko panašaus. Vienintelis dalykas, kurį jis žino, jis netgi nežino, kur dešinė, o kur kairė ranka. Vienintelis dalykas, kurį jis žino, tai pavalgyti, ir jis valgo viską, kas pakliūna po ranka, jei tai žmogaus mėsa, dar kažkas, jam nesudaro jokio skirtumo, jis tiesiog valgo. Bet leiskite man paimti jį penkių metų, ir penkiolikos metų jis gerai kalbės angliškai ir turės gerą išsilavinimą. Kodėl? Jis turi sielą. Dievas sukūrė jį žmogumi, ir jis turi tokią pat teisę išgirsti Evangeliją, nors kartą, kaip ir mes pamokslaujame čia aplinkui, visoje Amerikoje žmonėms, vėl ir vėl, ir įkalbinėjame, ir įtikiname ir visa kita. Leiskite jam išgirsti ją vieną kartą, ir žiūrėkite, kaip jis šaukia ir tuojau pat bėga prie altoriaus“. Suprantate? Taip, pone!

³² Štai kas mano širdyje, broli, šiandien, kai aš pagalvoju apie Afriką, ir kaip pakyla tos menkutės juodos rankos, sakant: „Broli Branhamai, dar kartą apie Jėzų!“ O, pasigailėk! Kažkas manyje tiesiog bado ir dega. Vos tik aš gaunu pakankamai pinigų, aš irgi vykstu ten. Štai ką aš darau su kiekvienu gautu centu, su viskuo, Dievas žino, išskyrus tik tai, kas reikalinga maistui. Ir daugelis žmonių duoda man drabužius. Ir tik tai, ko man reikia pragyvenimui, pats, kiek tik galiu, aš iš karto įdedu į misionierių fondus, kuriuos įsteigė vyriausybė. Aš nuo to net nemoku pajamų mokesčio. Kol susirenka trys ar keturi, penki tūkstančiai dolerių, ir aš vykstu ten ir pamokslauju tiems žmonėms Evangeliją, nes žinau, kad tą dieną man teks atsakyti. Ir aš žinosiu, už ką aš atsakysiu.

³³ Man tekdavo, kada atvykdavau į miestą, praveisti didelį susirinkimą, kai jie turi daug pinigų, ir jie praveda didžiules kompanijas, už tūkstančius dolerių, aš atiduodavau juos Raudonajam Kryžiui ir taip toliau. Taigi, dabar, ne dėl kritikos, bet, važinėjasi gatve mašina už keturis tūkstančius dolerių, papuoštą dideliais deimantais, rūko cigarą, gauna penkis šimtus

dolerių į savaitę, už pinigus, kuriuos sergantys žmonėms. . . Ne, pone! Jokiu būdu! Ir dargi, kaip tiktai jūs išvykstate iš miesto, jie sako: „šventi velenėliai“, ir panašiai, šaiposi ir žemina religiją, už kurią mes stovime. Ne, pone!

³⁴ Aš pats juos paimu, ir prieš Dievą, kaip prieš mano Teisėją, aš įdedu juos ten, Evangelijos darbui, taigi, aš žinau, kad tą Dieną, kai aš . . . kai man teks atsiskaityti už savo, kaip valdytojo pareigas, jie buvo panaudoti teisingai. Visiškai teisingai, nes aš suprantu, kaip aš elgiuosi su žmonėmis, taip aš elgiuosi su Dievu. Tiesiog mano požiūris į jus - yra mano požiūris į Kristų. Ir taip pat jūsų požiūris į mane, teisingai - yra požiūris į Kristų.

³⁵ Taigi, matant štai tokius žmones, ir tuomet, matant kaip ši žmogiška būtybė, turinti nemirtingą sielą, kuri negali mirti, negali žūti, nieko negali, bet turi amžiną Gyvenimą, kad Dievas nepriklausomai, Savo Paties valia, davė tai jums. Ir dabar, tada, taigi aš . . .

³⁶ Leiskite man šiek tiek tai pataisyti, ar pasakyti kai ką. Kas nors ruošis išeiti ir pasakys: „Brolis Branhamas yra kalvinistas“. Ne, aš nesu. Aš esu kalvinistas tol, kol kalvinizmas yra Biblijoje. Bet kai kalvinizmas pasitraukia iš Biblijos, tuomet aš esu arminietis, suprantate. Aš tikiu šventumu ir taip pat aš tikiu kalvinizmu. Bet abu jie - vieni atsiskyrė nuo visų ir nuėjo *vienu* keliu, ir kiti atsiskyrė nuo visų ir nuėjo *kitu* keliu. Jeigu ne Knyga Efeziečiams, kad sugražintų tai atgal ir pastatytų į reikiamą vietą, kur Dievas pastatė, mes visi būtume susipainioję. Bet jie abu turi mokymus, ir kiekvienas iš jų apsilėidžia, kiekvienas, tai taip pat šventumo ir kalvinistai, ir arminiečiai. Taigi, kalvinistai turi kažką teisingo. Aš tikiu, kad—kad kalvinistų mokymas . . .

³⁷ Aš tikiu tuo. Dėl saugumo, aš tikiu, kad Bažnyčia turi Amžinąją saugumą. Bet kuris Biblijos skaitytojas tai žino, kadangi Dievas jau pasakė, kad Ji ten pasirodys be dėmės. Teisingai? Tuomet Ji bus ten. Teisingai? Bi- . . . Bažnyčia yra Amžinai apsaugota. Taigi, ar jūs esate Bažnyčioje, tai sekantis dalykas. Jeigu jūs esate Bažnyčioje, gerai, jūs esate apsaugotas su Bažnyčia, bet jums geriau likti Bažnyčioje. Ir kaip jūs patenkate į Bažnyčią? Rankos paspaudimu? Ne. Įrašydami savo vardą į knygą? Ne, pone. „Viena Dvasia mes visi esame pakrikštyti į vieną Kūną“. Ir tą Kūną Dievas nuteisė Kalvarijoje, tai buvo Jėzaus Kristaus Kūnas, ir mes esame pakrikštyti į tą Kūną viena Dvasia. Mes turime Amžiną saugumą, tol kol mes esame Kristaus Kūne, niekas negali mūsų atskirti, niekas negali mūsų paliesti. Jeigu jūs išeinatė, jūs išeinatė savo noru. Bet tiesiog taip pat tikra, jeigu jūs esate Kristaus Kūne, taip kaip ir Jėzus prisikėlė iš numirusių, jūs taip pat prisikelsite. Dievas tai jau padarė. Jis . . .

³⁸ Jūs negalite nusidėti. O, jūs darote . . . Aš galbūt nusidėjėlis jūsų akyse, bet jeigu aš esu Kristuje, Dievas to nemato, kadangi jo nuodėmės išpirtos . . . Jo Kraujas išperka mane iš nuodėmių.

Suprantate? Aš negaliu nusidėti. „Tas, kuris gimęs iš Dievo, nedaro nuodėmės, nes jis negali nusidėti. Dievo Sėkla pasilieka jame“. Suprantate? Jis, jis nori, jeigu jis suklysta, žinoma, jis iš karto nori tai išpažinti. Jeigu jis tikras krikščionis, jis tai padarys. Jei jis susilaikys nuo to, pirmiausia, jis parodo, kad nieko neturi. Teisingai. Jis nuo pat pradžių nieko neturi. Bet jeigu jis yra tikras krikščionis . . .

³⁹ Tiesiai čia, jūs pasodinkite į žemę kviečio grūdą, jis visada bus kviečio grūdas. Galbūt aplink bus dagišių ir viso kito, bet tol kol jis yra, jis bus kviečio grūdas. Teisingai? Ir jeigu žmogus iš tikrųjų gimęs iš Dievo Dvasios, jis nebus tai viduje, tai lauke, ir tai pirmyn, tai atgal, ir ten pasaulyje ir čia. Ne, pone. Ne, ne. Jūs nesate vieną dieną dagišius, o kitą dieną kviečio grūdas. Dievas to neturi laukuose. Taip, pone. Jeigu jūs gimėte iš Dievo Dvasios, jūs esate krikščionis nuo to laiko iki . . . kol jūs išeisite, ir tuomet jūs—jūs esate nemirtingas, su Dievu. Teisingai, jeigu jūs esate Bažnyčioje.

⁴⁰ Taigi, dabar pakalbėkime apie mirties pusę. Taigi, kaip asmuo tokioje padėtyje, tokioje būkleje, gali sirgti? Kadangi tas jūsų kūnas dar nėra atpirktas. Jūsų kūnas dar nėra atpirktas. Nesvarbu kiek, koks jūs esate geras, koks dievobaimingas ir koks šventas, ir kiek Šventosios Dvasios – tai tik jūsų siela. Ir jūsų siela dar neužbaigta. Ji tiesiog turi Palaiminimą, Dievo pažadą, kuris yra mūsų išgelbėjimo užstatas. Bet taigi, jeigu mes neturime savo prisikėlimo užsato, neturime Dieviško išgydymo, tuomet aš neturėsiu garantijos, nieko, kas man įrodytų, jog yra prisikėlimas.

⁴¹ Tiesiog lygiai taip pat, jeigu Kristus negyventų mano širdyje, jeigu aš turėčiau tai priimti iš kažkokio ten esančio psichologinio dalyko, turėčiau tikėti kažkuo panašiu, na, tuomet tuo atžvilgiu aš—aš—aš būčiau šiek tiek skeptiškas. Ir dėl šios priežasties ten, Afrikoje, kada jie susirenka, štai atvyksta misionieriai, atvesdami tūkstančius tų čiabuvių, ir jie su savimi atsineša molinius stabukus ir visa kita, tai todėl, kad jie išgirdo tik psichologinę Biblijos pusę. Teisingai. Ir mano paties baptistų bažnyčia, metodistų, presbiterionų, visi lankėsi ten. Bet kai jie pamatė akivaizdų Dievo jėgos pademonstravimą, tai viską išsprendė, tuomet jie sužinojo, kad Dievas buvo Dievu.

⁴² Bet, taigi, nuo ko prasideda ši liga? Taigi, pirmas dalykas, tai yra dvasia, prieš jai tampant liga, lygiai taip pat, kaip ir jūs buvote dvasia, prieš jums tampant žmogumi. Taigi, kaip pavyzdį čia, aš paimsiu brolių Vilet. Broli Vilet, aš . . . Buvo laikas, kai jūs ir aš buvome niekas. Ir tuomet pirmas dalykas, Dievas davė mums gyvybę. Ir paimkime, tarkim, jeigu aš šią popietę paimčiau jūsų kūną, jūs esate sudarytas iš daugybės ląstelių, sujungtų kartu su atomais. Ir taigi, vieną dieną tie atomai suirs, jeigu Jėzus uždels. Jūs grįšite atgal. Jie bus tokie pat, kokie buvo pradžioje, grįš atgal į orą. Bet kai jūsų dvasia sugrįš, tie atomai vėl susijungs

kartu su šia dvasia ir sukurs kitą brolių Vilet, tokį pat kaip šis, tik jaunesnį, kai jis buvo geriausios formos.

⁴³ Kai žmogus peržengia dvidešimt penkerių metų ribą, jis pastebi, kad po jo akimis atsiranda kelios raukšlės, ir pasirodo keletas žilų plaukų. Taip ir bus, nes mirtis vejasi jus. Ir vieną iš tų dienų ji pasiims jus. Nesvarbu, kas jūs bebūtumėte, ji pasiims jus. Bet ji palaipsniui. . . Jūs atsidursite čia, kampe, ir Dievas ištrauks jus iš to kampo, ir jūs atsidursite *šiame* kampe, mirtis jau beveik pasieks jus, ir štai čia, bet po kurio laiko ji pasiims jus. Bet tuomet, ką mirtis gali padaryti, ji pilnai pasiima savo, ir tada. . . kai ji padarė viską, ką galėjo. . . Kai Dievas davė jums šį gyvenimą, ir jūs buvote geriausiame savo amžiuje, maždaug dvidešimt trejų, kai jūs ateisite prisikėlime, jūs sugrįšite lygiai toks pat, koks jūs buvote, kai jums buvo dvidešimt treji metai, dvidešimt penkeri, prieš tai, kai įėjo mirtis. Mirtis paims viską, ką galės. Ji ten įsitaisys, bet jūs sugrįšite toks koks jūs buvote.

⁴⁴ Taigi, jeigu kiekvieną jūsų—jūsų kūno ląstelę, paimekime tai dabar, jūs paimekite ląstelę po ląstelės, ląstelę po ląstelės, ir išdėliokite tai čia ant pakylos, po vieną ląstelę iš jūsų kūno, jūs prieisite iki vieno mažyčio, smulkaus gemalo, kur jūs prasidėjote, kurio negalima pamatyti natūralia akimi. Jūs turite žiūrėti pro mikroskopą. Aš esu matęs gyvybės gemalą per mikroskopą. Jis atrodo kaip mažytis siūlelis. Ir pirmiausia tai prasideda tiesiai stubure, kaip mažytis mazgelis. Tai pirma ląstelė susiformuojanti ant ląstelės.

⁴⁵ Taigi, jeigu man tektų paimti šią vieną ląstelę, iš kurios atsiradote kiekvienas iš jūsų, vieną mažytę ląstelę, užuomazgą. . . Kas yra užuomazga? Mažytis, smulkutis gemalas, mažiausia ląstelė. Na, kas po to? Taigi, štai aš išdėliuoju jus po gabalėlį, iki pat šios vienos mažytės ląstelės, ir vis dar aš neradau jūsų. Aš tik išdėliojau jūsų ląsteles. Na, tuomet sekantis dalykas – kraujo ląstelės, ir kūno ląstelės, ir kokios jos bebūtų, išdėliuoju jas visas čia, bet vis dar aš neturiu jūsų. Taigi, dabar aš priėjau iki vieno gemalo. Na, aš ruošiuosi išardyti tą mažą ląstelę. Taigi, kurgi jūs? Jūsų gyvybė. Ir gyvybė sukuria pirmąją ląstelę, kuri yra gemalas, paskui viskas pagal jos prigimtį; šuo pagal šunį, paukštis pagal paukštį, žmogus pagal žmogų. Ląstelės vystosi, ląstelė po ląstelės, ląstelė po ląstelės, ateina iki to, kur esate jūs, žmogaus esybė, besivystanti iš ląstelių. Taigi, tai buvo Dievo iš anksto numatyta, kad taip būtų.

⁴⁶ Bet, dabar, kaipgi su vėžiu? Šiek tiek pakalbėkime apie jį. Taigi, Dievas suteikė jums jūsų gyvybę. Ir sakykime, štai jūs šiandien, štai aš, čia—čia ant mano rankos nieko nėra, bet kada nors ant mano rankos gali atsirasti vėžys. Na, kaip tas vėžys ten atsirado? Pažiūrėkime, kas gi yra tas vėžys, taigi paimekime jį ir išdėliokime dalimis. Taigi, jis taip pat yra iš daugybės ląstelių. Ar jūs žinojote tai? Auglys, katarakta, bet kuris iš šių dalykų – yra ląstelės. Jie neturi jokios formos. Kai kurie iš jų išsiplečia,

ir kai kurie atrodo kaip voras, o kai kurie atrodo kaip... besidriekiančios juostos, raudonas vėžys, tiesiog driekiasi kaip ilgi raudoni siūlai, kurie eina per... Ir dar yra rožinis vėžys, kuris paprastai atsiranda ant moters krūtų, jis yra panašus į blynus, gulinčius vienas ant kito, ir tada jie išsikeroja. Ir jie tiesiog pradeda augti visur.

⁴⁷ Kartais augliai būna kreivi, štai tokie, ilgi, pailgi ir visokie. Jie neturi formos, kadangi jie yra pagal dvasią, kuri neturi formos. Bet tai yra besivystančios ląstelės. Tai yra daugybė ląstelių, tarkime, dabar jūmyse yra auglys ar vėžys, tai besivystančios ląstelės, augančios, augančios, augančios. Jos ėda, siurbia iš jūsų gyvybę. Jos įsitaiso kraujotakoje. Katarakta paima akies gleives ir auga tiesiai ant jų, uždengia savimi, uždengia jūsų akis. Kai kurie iš jų atsiranda ir niekada... kaip tuberkuliozė, kuri atsiranda tiesiog iš mažos, nedidelės užuomazgos. Jos dydis čia niekuo dėtas. Iš tokio pat didžio užuomazgos išauga dramblys, išauga erkė. Suprantate? Užuomazgos dydis niekuo dėtas.

⁴⁸ Ir kai kurie iš jų įgauna kūno formą, o kai kurie - niekada. Ir kai kurie niekada nepatenka į ląsteles. Kai kurie tampa dvasia, kuri kankina sielą. Mes pabandydysime paimti tą dalį, aš paliksiu tą dalį rytojaus popietei, jei galėsiu, iš kur atsiranda ta siela-dvasia, ir kaip - štai čia.

⁴⁹ Ir taigi, draugai, aš nekalbu to iš kažkokios psichologijos. Aš daugelį metų susiduriu su demonais, ir jūs tai žinote. Jeigu jūs tikrai žinotumėte, kas vyksta kartais po to, kai pasibaigia vakarinis tarnavimas. Jūs nežinote. Atminkite, kai jūs išstojaite prieš dvasią, jums geriau žinoti, apie ką jūs kalbate. Tiesiog nestovėkite ten ir nešūkaukite, nes tai nieko gero neduos. Bet kai iš tikrųjų demonas turės jums paklusti, jis tai atpažins. Tai ne tame, kaip garsiai jūs šaukiate, ne tame, kiek daug aliejaus jūs užpilate. Tai paremta tuo, kad jis atpažins Tiesą. Jėzus jam tiesiog pasakė: „Išeik“.

⁵⁰ Prisiminkite, mokiniai spardė ir sukiojo, ir bandė išvaryti jį, ir visa kita. Jie paklausė: „Kodėl mes negalėjome jo išvaryti?“

Atsakė: „Dėl jūsų netikėjimo“.

⁵¹ Tarė: „Išeik iš jo“. Berniukas parkrito stipriausiame priepuolyje, kokį kada nors buvo patyręs. Suprantate? Suprantate? Jie atpažino valdžią.

⁵² Pažvelkite į tuos vaikus ten, perėjūnus, kurie matė, kaip Paulius išvarinėja demonus. Jie pasakė: „Mes galime padaryti tą patį“, - kažkokio kunigo sūnūs. Taigi jie nuėjo ir sako: „Mes galime išvaryti demonus“. Darbų 19. Jie nuėjo pas žmogų, kurį ištikdavo epilepsijos priepuoliai, ir tarė: „Mes prisaiškiname tave, Jėzumi. Išeik iš jo...“ Šėtonas atsakė: „Taigi...“ - „... Jėzaus Vardu, kurį pamokslauja Paulius!“

53 Šėtonas tarė: „Taigi, aš pažįstu Jėzų ir aš pažįstu Paulių, bet kas jūs tokie?“ Jūs žinote, kas nutiko. Puolė ant žmonių, suplėšė jų drabužius, ir juos pačius ištiko priepuolis, ir jie išbėgo į gatvę.

54 Tie patys demonai gyvena ir šiandien, taigi yra daug fanatizmo. Tai bažnyčioje, ši vakarą. Taigi yra daug fanatizmo šiandien šalyje, vadinamu Dievišku išgydymu, kas turėtų būti uždaryta. Tai atneša gėdą tikram Dalykui. Štai kodėl jūs turite tokius nuklydimus. Šiandien yra daugybė dalykų, vadinamų religija, kurie turėtų būti uždaryti. [Tuščia vieta juostoje—Red.] Niekas kita, kaip kultas! Štai dėl ko tikroji Dievo Bažnyčia patiria tame tokius sunkumus. Bet mes esame Amerika, suprantate, taip turi būti. Dievas sako, kad kviečiai, vijokliai ir erškėčiai augo kartu. Nebandykite jų išrauti. Tegul jie auga kartu, bet pagal jų vaisius jūs pažinsite juos. Nėra vaisių, na, nėra Gyvybės, ten nieko nėra.

55 Taigi, stebėkite šią ląstelę. Tarkime, pavyzdžiui, kaip ir daugelį kartų, raudonasis vėžys paprastai pažeidžia moters iščias, moteriškos traumos ir taip toliau. Taigi tai, paimkime tą, tą draugužį dabar, jo ląsteles, šio—šio vėžio. Taigi vėžys. . .

56 Viskas, kas gamtiška - atvaizdas dvasiško. Ar jūs tai žinote? Viskas, kas gamtoje, kad ir kas bebūtų - atvaizdas dvasinio.

57 Pavyzdžiui, kaip tai: kai—kai mes gimstame į Kristaus Kūną, yra trys elementai, kurie suteikia mums Gimimą. Ir tai trys elementai, kurie išėjo iš Kristaus gyvybės, kai Jis mirė. Iš Jo kūno išėjo vanduo, Kraujas, Dvasia. Teisingai? [Susirinkimas sako: „Teisingai“—Red.] Trys elementai, tai elementai, kuriuos mes praeiname, kai gimstame iš naujo: išteisinimas, pašventinimas, Šventosios Dvasios krikštas. Taigi, visa tai gali būti viename veiksmo. Bet tam prirėiks. . . Tačiau jūs galite būti išteisintas, nebūdamas pašventintas. Jūs galite tikėti Viešpatį Jėzų Kristų ir vis tiek turėti savyje savo nešvankybes. Bet jūs absoliučiai galite turėti abu: išteisinimą ir gyventi švarų, šventą gyvenimą - ir be Šventosios Dvasios. Suprantate, Biblijoje, Pirmas Jono 5:7, pasakyta: „Yra trys, kurie liudija Danguje: Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia, ir. . . Tėvas, Žodis ir Šventoji Dvasia, - kuri buvo Sūnus, - ir šie trys yra viena. Ir yra trys, kurie liudija žemėje: vanduo, Kraujas ir Dvasia, ir jie sutaria viename“. Ne vienas, bet sutaria viename. Jūs negalite turėti Tėvo, neturėdami Sūnaus; jūs negalite turėti Sūnaus, neturėdami Šventosios Dvasios, nes jie yra neatskiriami - viena. Trejybė yra viename.

58 Aš to negirdžiu čia, bet jūs daug kur girdite visoje šalyje, vienas iš didžiausių dalykų Sekmininkų grupėse, yra maišatis šiame viename paprastame dalyke. Ir aš jų vyresnius tiesiog buvau suvedęs kartu, ir įrodžiau jiems, kad ir tie ir kiti tiki tuo pačiu. Tai šėtonas, esantis tarp jų, štai ir viskas. Jei ta didi Sekmininkų bažnyčia, galėtų. . . atmestų tas senas tradicijas ir susivienytų kartu į vieną palaimintą Dievo Bažnyčia, įvyktų

Paėmimas. Bet kol šėtonas gali laikyti jas susiskaldžiusias, gerai. Tai jo veikimo būdas. Ir jie absoliučiai tiki tuo pačiu.

Vieni sako: „Na, *tai* yra Tai“.

⁵⁹ Aš pasakiau: „Na, jeigu *tai* yra Tai, tuomet ir Tai yra *tai*“. Štai taip. Taigi, visa tai yra tas pats dalykas. Bet štai, prašom, šioje triasmėnėje Dievo trejybėje. Taigi, dabar, Dievas yra Savo vienybėje. Dievas Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia. Taigi, mes nesakome „mūsų dievai“, kaip pagonys. Tai yra „mūsų Dievas“. Suprantate? Tai triguba Dievo Ėsybė.

⁶⁰ Taigi, atkreipkite dėmesį, kad šėtonas taip pat yra trejybėje. Ir jo galios yra trejybėje.

⁶¹ Taigi, bet atkreipkite dėmesį, tuomet kai vanduo, Kraujas ir Dvasia duoda naują Gimimą. Ar ne taip? Dabar žiūrėkite. Štai kas simbolizuoja naują Gimimą. Kas simbolizuoja natūralų gimimą prieš ateinant naujam Gimimui? Kai... Jūs, motinos, kai kūdikis gimsta, kas visų pirma? Vanduo. Sekantis - kraujas. Sekantis, suprantate, tai atneša gyvybę, suprantate, pasirodo žmogus. Vanduo, kraujas, dvasia.

⁶² Taigi, vėžys, paimkime jį sekančiu. Aš manau, kad mums liko maždaug penkios minutės. Sekančias penkias minutes paimkime vėžį. Kas yra šis draugužis? Ką jis simbolizuoja? Jis yra maitėda. Jis simbolizuoja grifą, mintantį dvėselieną. Ir vėžys dažniausiai atsiranda dėl sumušimo, kur laštelė gavo smūgį, ir ji—ji suyra. Ir maža laštelė tampa atkritusia. O, tai reikšmingas žodis baptistui, ar ne taip? Gerai, bet ji atkritėlė, ta laštelė. Aš esu baptistas, kuris tiki atkritimu.

⁶³ Kažkas pasakė, anądien, čia Arkanzaso susirinkime, pasakė: „Broli Branhamai“, - pasakė... Tai buvo vyrukas nazarėnas. Jis buvo išgydytas. Jis turėjo savo... Ėjo, vaikščiodamas po miestą, su savo ramentais ant pečių. Jis tarė: „Žinote ką?“ Tarė: „Kai aš pirmą kartą čia atvažiavau, - pasakė, - aš— aš maniau, jūs... girdėjau jūs pamokslaujant, maniau, kad jūs buvote nazarėnas“. Jis pasakė: „Tuomet aš pamačiau, kad dauguma žmonių yra sekmininkai, ir kažkas man pasakė, kad jūs buvote sekmininkas. Ir dabar jūs sakote, kad esate baptistas“. Pasakė: „Aš nesuprantu to“.

⁶⁴ Aš atsakiau: „O, tai paprasta“. Aš pasakiau: „Aš esu sekmininkas nazarėnas baptistas“. Taigi, tai—tai teisinga. Gerai. Ne, mes esame viena Kristuje Jėzuje, Šventajai Dvasiai padarant mus viena. Teisingai.

⁶⁵ Taigi, atkreipkite dėmesį, ši maža laštelė atkrita, kai yra sutrenkta. Tai prasideda nežymiai. Kiti maži mikrobai išstoja į priekį, kad atiduotų ten savo gyvybę. Ir štai kodėl žaizdoje atsiranda pūliniai. Tai mažyčiai kareivėliai, kovoja už jūsų gyvybę. Jie bėga ten ir—ir smogia į tuos nuodus, tas demoniškas jėgas, kurijos bando—bando susikaupti ten, ir atiduoda savo gyvybes. Štai kas padaro... Tai... Tai daugybė mažų negyvų

kareivėlių, tie pūliai, kurie yra jūsų kraujyje... kurie yra žaizdoje, kurie atiduoda savo gyvybę, kad išgelbėtų jus.

⁶⁶ Dabar, kai tik maža laštelė ten atmetama ir šis demonas pradeda, jis pradeda augti, jis pradeda dauginti lašteles. Jis statydina kūną lygiai taip pat, kaip jūsų kūdikiai prasideda iščiose ir kaip jūs savo motinoje. Laštelė ant laštelės, laštelė ant laštelės, laštelė, bet kaip, bet kur; tiesiog, jos neturi formos, nieko panašaus į žmogų, pagal jo prigimtį. Tai tiesiog iš dvasios. Tai tiesiog auga bet kaip, ir prasideda laštelė ant laštelės, laštelė ant laštelės.

⁶⁷ Ir dabar, pirmas dalykas, žinote, jūs pradėsite silpti ir jaustis blogai. Jūs nueisite pas gydytoją ir jis apžiūrės jus. Galbūt jis negalės jo surasti. Jeigu suras, galbūt jis išpjaus tai. Jeigu jam pavyks pilnai išpjauti, gerai, jis jį turi. Bet jei jis negali jo pilnai išpjauti, tuomet, jei tai yra gerklėje ar kur nors kitur, kur negalima pilnai išpjauti, viena mažytė jo dalelytė – toliau gyvens. Suprantate, nes tai ne taip, kaip jeigu jums nupjautų ranką ir baigta, ar kažką, ar jums nupjautų. . . Ką aš turiu omenyje, jeigu jūs nupjausite pagrindinį kūną ir paliksite ten savo ranką, na, ji bus mirusi. Bet—bet, suprantate, tai neturi tokios gyvybės formos, kokią jūs turite. Tai judanti demono jėga.

⁶⁸ Ir taigi, atkreipkite dėmesį, jūs vadinate juos, gydytojas vadina tai „vėžiu“. Dievas vadina tai „demonu“. Pažvelkite į šiandieną. Jie tiesiog turi tai. . . Iš kur kilo žodis „vėžys“? Jis kilęs iš. . . iš lotynų žodžio, kuris naudojamas medicinos terminologijoje, reiškia „krabas“, krabas, kurį jūs matote jūros pakrantėje, turi visas tas kojas. Štai tokiu būdu jis ir daro, jis juda, plinta. Žodis „vėžys“ - yra „krabas“. Jis įeina ir tiesiog laikosi, ir geria kraują, kai jis juda, kaip aštuonkojis arba kažkas tokio. Na, auglys, katarakta ir kitos ligos, kiekviena iš jų kyla iš užuomazgos, ir ta užuomazga turi būti kūnas. Ir prieš jam tampant kūnu, jis turi būti gyvybe. Prieš galėdamas sukurti ar—ar vystytis ir sukurti daugiau laštelių, jis turi būti gyvybe. Ar teisingai? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Taigi, iš kur atsiranda tas vėžys? Kas, iš kur jis atsiranda? Prieš kurį laiką jo nebuvo ant jūsų, bet dabar galbūt jis yra ant jūsų. Iš kur jis atsirado? Tai kita gyvybė, kitokia nei jūsų gyvybė, gyvenanti jumyse. Ir ji kankina, siurbdama jūsų gyvybę. Štai kodėl Jėzus pavadino ją „demonu“.

⁶⁹ Šiandien jie vadina epilepsija, jie sako: „epilepsija“. Na, epilepsija, Biblijoje Jėzus vadino ją „demonu“. Kai atėjo žmogus su berniuku, kuris krito ant žemės, ir apsiputojo, ir visa kita, jis pasakė: „Pas jį demonas, ir daugelį kartų jis įmesdavo jį į ugnį, ir į vandenį“.

⁷⁰ Taigi jie pagerino jo vardą ir pavadino tai epilepsija, bet jis – demonas. Ir Jėzus tarė: „Demone, išeišk iš vaiko!“ Būtent taip. Dabar, epilepsiją paprastai sukelia inkstų sutrikimas. Galbūt

apie tai pakalbėsime šiek tiek vėliau. Suprantate? Tai sukelia epilepsiją, šlapimas kraujuje.

⁷¹ Dabar, atkreipkite dėmesį į tai, tuomet ta laštelė randasi ten, tai demonas. Jis statydinga gyvybę; jis auga, tampa vis didesnis ir didesnis. Jis turi atlikti vieną pareigą - tai yra atimti jūsų gyvybę. Štai dėl ko šėtonas jį pasiuntė, kad sutrumpintų jūsų dienas iki šešiasdešimties.

⁷² Taigi, aš sveikinu kiekvieną gydytoją. Taip, pone. Kiekvieną medicinos mokslą, telaimina juos Dievas už pagalbą, kurią jie suteikia žmonėms. Tai teisinga. Ką jūs be šito šiandien darytumėte pasaulyje? Aš dėkoju Dievui už medicinos mokslą. Aš dėkoju Dievui už savo automobilį. Jei Dievas nebūtų leidęs mokslui pagaminti man automobilio, man būtų sunku ateiti čia. Už elektros šviesą, už muilą, kuriuo aš galiu nusiplauti rankas, ir už dantų pastą, kuria aš valau savo dantis, be abejo. Aš dėkoju Jam už viską, nes visi geri dalykai ateina iš Dievo.

⁷³ Bet leiskite man jums pasakyti, kad nė vienas vaistas niekada neišgydė nė vienos ligos. Ir nė vienas gydytojas, ne koks nors šarlatanai, bet tikras gydytojas pasakys jums, kad jie nepretenduoja būti gydytojais. Tiesiog pas „Brolius Maio“, dauguma iš jūsų. . . aš turėjau ten apklausą, du ar tris kartus. Iš ten atvykusių pacientų, nepagydomų. . . Jūs skaitėte „*Skaitytojo Reziუმė*“ lapkričio leidinį? Kiek iš jūsų skaitė lapkričio leidinį, tą mano straipsnį ten „*Skaitytojo Reziუმė*“? Suprantate? Ir jie pasikvietė mane ten, apklausai apie kūdikį, kurio jie atsisakė. Pasakė: „Nieko negalima padaryti“. Bet Šventoji Dvasia prabilo man ir pasakė, kaip reikia padaryti, ir tai buvo padaryta. Gerai. Taigi, jie pasikvietė mane ten. Ir tiesiai virš durų, kur Džimis ir jie, anksčiau buvo Maio, buvo didžiulis užrašas, sakantis: „Mes nepretenduojame esantys gydytojai. Mes tiktai padedame gamtai. Yra vienas Gydytojas, ir tai - Dievas“. Jie yra geriausi pasaulyje. Taigi, mes turime keletą šarlatanų, taip. Teisingai. Turime ir keletą šarlatanų pamokslininkų. Gerai. Taigi, tai galioja abiems pusėms.

⁷⁴ Atkreipkite dėmesį, tačiau bet kuris žmogus, teigiantis esąs gydytojas - jis yra melagis, nes jis negali to padaryti. Juk Biblijoje parašyta: „Aš esu Viešpats, Kuris atleidžia visas tavo nuodėmes ir gydo visas tavo ligas“.

⁷⁵ Aš buvau darbo kambaryje. Ir į mano kambarį. . . vieni geriausių gydytojų iš visų tautų. Jūs nežinote kitos gyvenimo pusės, drauge, tai, kas būdavo, ir tie dalykai, kurių aš nepasakoju viešai. Žmonės ateina slapta. Ir nemanykite, pasaulyje dar yra daug Nikodemų; tikrai yra, tūkstančiai jų. Jie peržvelgia tai ir ateina į susirinkimą. Sėdi ten su marškinėliais, ar dar kažkuo panašiu, su tokiais įžymiais vardais, kad jūs nustebtumėte, sėdi tiesiog susirinkime. Po kelių dienų slankioja aplink, paskambina slapčiomis ir pasiunčia ką nors dėl pokalbio. Ir iškart pasako,

sako: „Broli Branhamai, aš tikiu, kad Tai yra Tiesa“. Jie tokie pat žmonės kaip ir mes. Žinoma. Ir kiekvienas žmogus trokšta pažvelgti anapus tos tamsios uždangos, už kurios jam vieną dieną teks užteiti.

⁷⁶ Bet šie vėžiai ir tie dalykai, neabejotinai yra demonai, susiformavę fiziniame kūne, judantys, atimantys jūsų gyvybę.

⁷⁷ Taigi, jeigu aš pasielgčiau kaip gydytojas, jeigu aš galėčiau tai išpjauti, padėti ant žemės. . . Arba, tarkim, kaip, pavyzdžiui, jūs pats buvote vėžys šioje žemėje. Dabar, čia yra Dieviškas išgydymas. Jeigu aš norėčiau atsikratyti jūsų kaip gydytojas, aš tiesiog. . . turėčiau sutrinti jūsų kūną, ar dar ką nors, kol jis tiesiog visiškai išnyktų nuo žemės paviršiaus. Jo daugiau nebelytų, lygiai kaip gydytojas pašalina iš jūsų auglį. Bet Dieviško išgydymo būdu, jeigu jūs būtumėte vėžys, aš tiesiog pareikalaučiau, kad jūsų gyvybė išeitų iš jūsų, bet jūs liktumėte. Jūsų gyvybė paliktų jus, bet jūsų kūnas liktų čia toks pat, koks ir buvo.

⁷⁸ Taigi, štai kada regėjimas ir laikas yra didžiausias priešas Dieviškajame išgydyme. Aš nežinau, ar brolis Baksteris kada nors susirinkime prieina prie šių dalykų. Aš atsisėdu, ir aiškinu tai vėl ir vėl jam ir broliui Bosvortui. Bet tai, kas ir vykdavo. Aš abejoju, kad dauguma žmonių tai supranta, nes po kurio laiko paaiškėja, kad žmonės sugrįžta ir sako: „Aš turėjau savo išgydymą, broli Branhamai, dvi ar tris dienas, bet, Dieve palaimink, jis–jis mane paliko“. Ir aš randu tai, ir manau, tai todėl, kad jie neparuošia tinkamai susirinkimo. Žmonės nesupranta. Aš turėjau žmones, kurie ateidavo prie pakilos visiškai akli, sergantys vėžiu arba su katarakta ant akių, ir po to, kai už juos buvo pasimelsta, skaitė šią Bibliją, ir nueidavo; o po trijų arba keturių dienų tapdavo tiesiog akli, kaip ir ankščiau. Kas atsitiko? Kiekvienas žino, kad kai iš bet kokio kūno išseina gyvybė, jis kurį laiką susitraukia. Ar ne taip?

⁷⁹ Ar čia, kas nors kada yra kada nors užmušęs elnią, karvę ar kažką tokio? Žinoma. Gerai. Jūs pasveriate jį vakare, jūs, čia esantys medžiotojai, mano draugai. Nušaukiate elnią ir užmetate jį ant svarstyklių, pasakote vaikinams, kiek jis sveria. Būkite atsargūs! Ryte jis bus keliais svarais lengvesnis, negu buvo. Kai žmogus miršta, laidojimo biuro agentas pirmiausia išima dirbtinius dantis arba akį, kas ten bebūtų, išima tai; nes jis susitraukia, jis išstums, kadangi žmogiškas kūnas susitraukia. Bet koks kitas kūnas susitraukia. Kai iš ląstelės išseina gyvybė, ji pradeda mažėti, trauktis. Tai vyksta maždaug septyniasdešimt dvi valandas. Ir paskui ji pradės pūstis. Tegul čia, ant kelio, pervaziuoja mažą šunelį. Tegul jis paguli saulėje apie tris dienas ir stebėkite, kas įvyko. Jis tapo daug didesniu šunimi, nei kada buvo. Jis išsipūtė. Ar tai tiesa? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.]

⁸⁰ Na, tas pats vyksta, kai demonas yra išvaromas iš sergančio žmogaus. Pirmas kelias dienas: „O, aš jaučiuosi nuostabiai“. Paskui pradeda sakyti: „Aš—aš sergu labiau, nei tai buvo anksčiau. Aš praradau savo išgydymą“. Lygiai taip, kaip tikėjimas pašalina ligą, netikėjimas sugražina ją atgal. Kaip tikėjimas užmuša ją, netikėjimas – prikelia ją. Jėzus pasakė: „Kai netyroji dvasia išeina iš žmogaus, ji vaikšto po išdžiūvusias vietas ir sugrįžta su septyniais kitais demonais“. Ir jei gerasis namų šeimininkas nestovi ten, kad apsaugotų tas duris, ji tuoj pat įeis. Ir gerasis jūsų namų šeimininkas – yra jūsų tikėjimas. Sako: „Laikykis atokiau!“ Štai taip.

⁸¹ Bet dabar jūs stebite ligonį, kuris išgydytas, paprastai, nebent tai išskirtinis stebuklas. Kur, Dieviškas išgydymas ir stebuklas yra du skirtingi dalykai. Dieviškas išgydymas – tai vienas dalykas; stebuklas – tai kitas. Bet įprastinė Dieviškojo išgydymo eiga, kai išvaroma netyroji dvasia, vėžio demonas, kai jis palieka žmogų: „O!“ Taigi, arba sakykim, paimkime ką nors, kas aiškiau matoma, aš sakyčiau – kataraktą. Kas nutiko, kai tas žmogus. . . Jeigu jūs atkreipėte dėmesį į aklą asmenį. Aš nežinau, ar aš čia kada nors turėjau, ar ne, su katarakta ant akių. Aš leisiu jiems pastovėti keletą minučių. Kodėl? Taigi, kad prasidėtų šis susitraukimas. Pasakau jiems, kad sugrįžtų, paliudytų mums. „O, tai bent!“ Jie puikiai mato. „O, tai bent! Tiesiog, aš galiu matyti! Taip! Aš. . .“ Kas nutiko? Išėjo gyvybė; kataraktos kūnas traukiasi. Na, tokiu būdu tęsis pora dienų. Sakote: „O, man darosi geriau“.

⁸² Ir po kurio laiko jiems prasideda galvos skausmai, jaučiasi ne kaip. Sekantį rytą atsikelia: „Aš vėl prarandu regėjimą“.

⁸³ Kai kurie iš jų pasakė: „A-ha, tu tiesiog susijaudinai. Ta krūva šventų velenėlių tavo sujudino“. Netikėkite tuo! Tai šėtono melas. Jeigu jūs tuo patikėsite, jūs vėl tapsite aklas.

Bet jeigu jūs tik toliau laikysitės, sakydami: „Ne. Viešpatie, aš tikiu“.

⁸⁴ Kas tuomet atsitinka? Tas kūnas gan ilgą laiką didėja. Jis vėl uždengia tą regėjimą. Tas vėžys kūne išsipučia. Jums tai vėl tampa skausminga ir skauda. Tada jūs labai siaubingai susirgsite, labai sirgsite. Kodėl? Tas didžiulis mirusio kūno auglys guli ten jумыse, negyvas.

⁸⁵ Jūs sugrįšite pas gydytoją ir jis pasakys: „O, tai nesąmonė. Štai tiesiai ten yra vėžys. Aš jį matau“. Žinoma, jis yra ten, bet jis negyvas. Aleliuja!

⁸⁶ Taigi, kraujotaka turi išvalyti kūną. Kiekvieną kartą, kai širdis pumpuoja kraują, jis juda po visą kūną, ir jis paima tą infekciją. Žinoma, dėl to jūs susirgsite. Kas jeigu jумыse kažkur kabotų didelis gabalas mėsos, ar ilgas kaip gyvatė, ar kažkas didelio, maždaug kaip jūsų pirštas, ir kabotų ten, ir jis būtų negyvas, štai tokia negyva mėsa kabotų jумыse, ir ji pūtų? Na

žinoma, jūsų kraujo srovė turi išlaikyti tą švarą, kai kraujas yra pumpuojamas. Bet ten yra negyvas kūnas, tas daiktas kabo ten, nes gyvybė yra išėjusi iš jo. Dievo jėga, per tikėjimą, išvarė ją. Tai yra demonas; jis turi išeiti.

⁸⁷ Bet, priešastis tame, kad žmonės nėra pamokyti. Jie išeina, pasiduoda. Ir tas pats demonas stovi tiesiog ten, kad vėl galėtų įeiti. Kai Dievas ant šios pakyls jums ką nors pasako, po įkvėpimu, per Savo Dvasią, neabejokite tuo, nes kitaip, Jis pasakė, jums atsitiks dar blogiau. Nes Jėzus pasakė: „Paskutinė to žmogaus būseną buvo septynis kartus blogesnė, nei ji buvo iš pradžių“. Ar ne taip? Kai netyroji dvasia išėjo iš žmogaus, ji vaikštinėjo po išdžiūvusias vietas, sugrįžo dar su septyniais kitais demonais. Taigi, nepraraskite tikėjimo. Stovėkite tiesiai su Tuo. Visa savo širdimi. Sakykite: „Ne, pone! Aš būsiu nepajudinamas! Nesvarbu kaip aš sirgčiau, tai su tuo neturi nieko bendra“. Tuomet, pirmas dalykas, jūs pamatysite, kad jums gerėja. Tada viskas bus gerai. Suprantate, jis yra negyvas. Operuojant gydytojas tai iš jūsų išima, tas pats auglys yra jumyse, ir jame nėra gyvybės.

⁸⁸ Jūs sakote: „Gyvybė esanti jame, broli Branhamai, atims mano gyvybę?“ Ne, pone. Ta gyvybė yra atskira gyvybė nei jūsų. Aš tiesiog parodžiau jums, kad jūs esate gyvybė ir tampate būtybe, ir tai gyvybė ir tampa būtybe; ir jūs esate iš Dievo, o ji – iš šėtono. Suprantate, ką aš turiu omenyje? Demonologija. Taigi, jūs turėtumėte pamatyti, kaip šis dalykas atrodo, kai jūs stovite ir žiūrite į jį.

⁸⁹ O, tai bent, aš atsiprašau, jau beveik pusė trijų. Atsiprašau. Pažvelkite, draugai. O, štai ko reikia šiam pasauliui!

⁹⁰ Aš jau apie septynis metus mokiau, visoje Amerikoje, rengdamas šiuos išgydymo tarnavimus. Aš tiesiog turėjau gerą suvokimą, kad pradėčiau važinėti po visą šalį, mokyti Biblijos ir demonologijos, kad žmonės galėtų suprasti, ką daryti. Ir štai dėl ko, daugelį kartų, jie eina į tuos susirinkimus, ir vyrukas . . . Jeigu jūs nesuprantate, žmonės išeina, ir daug kartų . . .

Taigi, atminkite, šis vyrukas, kuris ateina ir sako, kad turi Dieviško išgydymo dovaną? Dieviško išgydymo dovana buvo jumyse, jeigu jūs gavote išgydymą. Tai jūs, tik jūs. Bet kokia dovana veikia per tikėjimą. Ir nesvarbu, kokią aš turiu Dieviško išgydymo dovaną, aš tikiu tuo visa širdimi, bet jūs galite stovėti čia ir jeigu jūs neturi tokio paties tikėjimo, tai ji nieko gero jums neduos. Aš galiu melstis už jus valandų valandas, savaites ir mėnesius. Tai ne pamokslininkai, turintys Dievišką išgydymą. Tai jūs, kuris turite Dieviško išgydymo dovaną, kuris tikite, kad buvote išgydytas, nes tai vyksta tikėjimu. Tikėjimu! Kiekvienas Dievo veiksmas – tikėjimu.

⁹¹ Visa Dievo ginkluotė yra – tikėjimu. Mes neturime nė vieno natūralaus dalyko iš šio pasaulio. Viskas krikščionių bažnyčioje –

yra tikėjimo veiksmas. Pažvelkite į Dievo ginkluotę: meilė, džiaugsmas, ramybė, ilgas pakantumas gerumas, nuolankumas švelnumas, kantrybė. Ar ne taip? Viskas atgamtiška, nieko natūralaus. Taigi, mes nežiūrime į dalykus natūraliai, kadangi mes veikiamo atgamtiškai. Ir vienintelis būdas, kuriuo mes galime remtis - yra tikėjimas, tai, ką Dievas pasakė esant Tiesa, ir mes žvelgiame į Neregimą. Ir mes vadiname tuos dalykus, kurių nėra, tarsi jie būtų; kaip Abrahamas, ir gavo tai. Amen! Abrahamas vadino tuos dalykus, kurių nebuvo, kaip darė Dievas, tarsi jie buvo. Būdamas šimto metų amžiaus, nesuabejojo, tikėdamas Dievo pažadu.

⁹² Aš galiu tik įsivaizduoti tai, o jūs? Matant, kaip Sarah atsikėlė vieną rytą. Dievas tarė: „Abrahamai!“ Pasakė: „Abrahamai, tu turėsi kūdikį“.

⁹³ Sarah atsikėlė. Paklausė: „Kaip tu jautiesi, Sarah?“ Tai mišri auditorija, bet paklauskite.

- Jokio skirtumo.

⁹⁴ - Na, šlovė Dievui, mes jį turėsime! Eik, paruošk vystyklus ir segtukus, ir visa kita. Pasiruošk.

Gera, praėjo dar vienas mėnuo. „Sarah, kaip jautiesi?“

- Jokio skirtumo.

Praėjo metai. „Sarah, o kaip dėl šito?“

- Jokio skirtumo.

Praėjo dešimt metų. „Jokio skirtumo“.

Praėjo dvidešimt penkeri metai. „Jokio skirtumo“.

⁹⁵ Abrahamas, vietoj to, kad pasilptų, jis darėsi vis stipresnis ir stipresnis. Jis visą laiką žinojo, kad tai vis labiau bus panašu į stebuklą, nes jis tikėjo Dievu, ir nesuabejojo, tikėdamas Dievo pažadu. Jis pasakė: „Mes jį turėsime!“ Ir vieną rytą Sarah iščios ėmė didėti, ir gimė mažasis Izaokas, nes Abrahamas patikėjo Dievu. Ir jis pažvelgė į tuos dalykus, jis laikė tuos dalykus, kurių nebuvo, tarsi jie būtų.

⁹⁶ Ne jausmais, ne regėjimu. Jūs nevaikštote jausmais ar regėjimu. Tai - tikėjimu. Ir kai Dievas kažką ištarė, pasakė: „Ko tik jūs prašote, kai meldžiatės, tikėkite, kad jūs tai gausite“, - tuomet laikykitės to. Dievas taip pasakė, taip ir turi būti! Amen. Demonai!

Tikėjimas Tėvu, tikėjimas Sūnumi,
Tikėjimas Šventąja Dvasia, trys Viename;
Demonai drebės ir nusidėjėliai pabus;
Tikėjimas į Jehova viską sudrebins.

Teisingai. O, tai bent! Tikrai taip. Turėkite tikėjimą Dievu. Žvelkite į Jį. Nesitraukite. Pasilikite tiesiai ten. Dievas taip pasakė!

⁹⁷ Ir demonai, kas jie yra? Jie yra dvasinės būtybės. Taigi, gydytojas sako: „Jums vėžys. Jums tuberkulioze. Jums katarakta. Jums pleuritas. Jums *tas*“. Tai demonas. Tai gyvybė, ir už tos gyvybės yra dvasia. Kas iš jūsų supranta ir gali pamatyti, kad vėžys, katarakta turi—turi . . . Tai dvasia, turi—turi tame gyvybę. Na, niekas negali turėti gyvybės be dvasios, suprantate, taigi kažkur turi būti gyvybė, kad galėtų veikti.

⁹⁸ Netgi šis medis turi savyje gyvybę. Visas pasaulio mokslas nesugebėtų sukurti nė vieno žolės stiebelio. Ar jūs žinojote tai? Jie sukuria kažką panašaus į tai, bet jie negali surasti gyvybės formulės. Tai Dievas. Suprantate? Jėzus pasakė medžiui: „Būk prakeiktas. Tu neturi jokio vaisiaus, ir tu niekada jų neturėsi“. Jie praėjo ten. Buvo maždaug aštunta valanda ryto. Grįžo atgal apie vienuoliką valandą, kadangi jieėjo vakarieniauti. Petras tarė: „Pažvelkite į tą medį, jis miręs nuo pat šaknų“. Kodėl? Jėzus sudraudė gyvybę, kuri buvo tame medyje, kuri buvo šaknyse, ir visas medis mirė. Aleliuja!

⁹⁹ Tas pats Kristus gali sudrausti vėžį nuo pat šaknų, ir jis visas mirs. Tas medis stovėjo ten taip pat, kaip ir keletą valandų prieš, bet jūs pastebėjote kad lapai pradėjo kristi, ir tuomet matote, kaip pradeda luptis žievė. Ir . . . Pradeda nykti, diena po dienos, ir savaitė po savaitės, ir po kurio laiko iš to medžio neliko nė dalelės. Aleliuja! Vėžys, auglys, katarakta ar dar kas nors, turės pasitraukti, kai prabils Kristus. Jis išvarė demonus. Ir Jis pasakė: „Mano Vardu jie išvarinės demonus, kalbės naujomis kalbomis, ims gyvates ar išgers mirtinų dalykų, ir tai jiems nepakenks. Jeigu jie dės rankas ant ligonių, šie pasveiks“.

¹⁰⁰ Ar jūs mylite Jį? Aš atsiprašau, kad užlaikiau jus šią popietę visą valandą, sėdinčius čia. Ar jūs mylite Viešpatį? [Susirinkimas sako: „Amen“—Red.] Kas dabar įvyks? Jeigu jūs priimsite Kristų kaip savo gydytoją ir širdyje tikėsite, kad su jumis kažkas įvyko, ir jūs patikėsite, kad esate išgydytas, ar patikėsite, kad esate išgydytas? Neleiskite šėtonui jums nieko prisegti. Toliau laikykitės.

„Gydytojau, - klausiate—klausiate, - gydytojau, kaip tai atrodo?“

Jis atsakė: „Na, tai vis dar ten“.

¹⁰¹ Savo širdyje jūs žinote, jūs žinote, kas įvyko. H-a! Pirmas dalykas, žinote, klausia: „Pasakykite, įdomu, kas jam nutiko?“

¹⁰² Tuomet sakote: „Paklausykite, gydytojau, aš jums pasakysiu. Štai kas nutiko, Jėzus Kristus išgydė mane. Tai tiesa. Jėzus Kristus išgydė mane“.

¹⁰³ Gerai, palenkime minutėlei savo galvas. Broli Vilet, ar galėtum ateiti čia minutėlei, broli?

¹⁰⁴ Taigi, Dangiškasis Tėve, mes esame dėkingi už Kristaus Kraują. Ir, galbūt, kartais Tavo tarnas, Viešpatie, nesielgia

išmintingai, taip ilgai kalbėdamas. Bet aš galbūt jaučiuosi kaip Paulius, kuris vieną vakarą pamokslavo visą naktį. Vienas vaikas iškrito pro langą ir žuvo. Ir tas apaštalas, turėdamas Dievo Žodį savo gyvenime, nuėjo ir išsitiesė savo kūnu ant jo kūno, gyvybė grįžo į jį, ir jis vėl buvo gyvas.

¹⁰⁵ Brangus Dieve, aš suvokiu, kad tai šios didžios civilizacijos saulėlydis, laikas baigiasi, vidudienis praslinko, krenta vakaro šešėliai. Didi Šviesa prasiveržia iš Dievo Karalystės, kad užimtų savo vietą šioje didžiulėje tamsoje, kuri ateina ant žemės. Dieve, aš suvokiu, kad aš kasdien senstu. Leisk man eiti, Viešpatie. Suteik man jėgų. Padėk man visur kalbėti apie šią didžią Tiesą. Padėk mums rytoj po pietų, kad mes daugiau suprastume.

¹⁰⁶ Ir, brangus Dieve, palaimink šia nedidelę auditoriją šią popietę. Šį vakarą, kai jie susirinks į išgydymo tarnavimą, tegul kiekvienas vyras ir kiekviena moteris prieina vienas prie kito ir pasikalba, sakydami: „Taigi, štai yra . . . daugiau nebeabejok. Dabar mes suprantame, iš kur tai ateina. Mes žinome, kad tai demonas. Ir mes žinome, kad kai jis išeina, jis turi išeiti Dievo paliepinu. Jis turi išeiti. Dievas taip pasakė. Jis turi išeiti“. Tuomet, tegul jie išeina, laimingi, džiūgaudami, tvirtindami apie savo išgydymą. Niekas, tegul daugiau nestoja jų kelyje; tiesiog eina, tikėdami.

¹⁰⁷ Ir, Dieve, tegul ši nedidelė bažnyčia čia, ir šios bendradarbiaujančios bažnyčios patiria prabudimą po šio susirinkimo, Viešpatie, kuris tiesiog užpildys, ir daugelis šimtų sielų bus atvestos į Dievo Karalystę. Suteik tai, Tėve. Tegul vyrai ir moterys čia, iš įvairių tautų ir kitų vietų, tegul jie parneša Žinią į savo bažnyčias, ir tegul jose įvyksta senamadiškas prabudimas. Suteik tai, Viešpatie. Dabar atleisk mums mūsų nuodėmes. Padėk mums būti Tavo tarnais. Jėzaus Kristaus Vardu. Amen.

¹⁰⁸ Man įdomu, kol mes sėdime čia, ar yra šiandien pastate koks nors nusidėjėlis, kuris pasakytų: „Broli Branhamai, prisimink mane maldoje“? Ar jūs, ar jūs pakeltumėte savo ranką? Ar čia yra nusidėjėlis? Aš ne . . . Telaimina jus Dievas, ponias. Ar yra? Telaimina jus Dievas, pone. Jus, ir jus, ir jūs, telaimina jus Dievas. Man įdomu, ar jūs . . . Taigi, tai jums.

¹⁰⁹ Suprantate, aš nemanau, kad reikia grįžti į auditoriją. Aš nekritikuoju kitų, kurie tai daro. Aš nemanau, kad reikia eiti į auditoriją, bandant ką nors atitemti. Suprantate? „Joks žmogus negali ateiti, tik per Tėvą, Kuris pritraukė jį“. Suprantate? Teisingai. Jūs tiesiog traukiate jį iš ten prieš jo valią. Suprantate? Bet jeigu Dievas beldžiasi į jūsų širdį, jūs esate didžiausiai privilegijuotas asmuo pasaulyje. Jūs tiesiog nežinote, su kiek žmonių aš esu kalbėjęs.

DEMONOLOGIJA — FIZINĖ SFERA LIT53-0608A

(Demonology — Physical Realm)

DEMONOLOGIJOS SERIJOS

Šis Viljamo Marijono Branhamo pamokslas originaliai buvo pateiktas anglų kalba pirmadienio popietę, 1953 m. birželio 8 d., Roberts Parko Amfiteatre, Konersvilyje, Indiana, JAV, paimtas iš magnetinės garsajuostės ir išspausdintas pilnumoje, anglų kalba. Šis lietuviškas vertimas buvo išspausdintas ir išplatintas „Voice Of God“ Įrašų.

LITHUANIAN

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org